

Nedeľa po Vstúpení – 24.5.2020

Zatiaľ nie

Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca.

Ján 7:33-37 „Odpovedal teda Ježiš: ešte krátky čas som s vami a potom pôjdem k Tomu, ktorý ma poslal. Budete ma hľadať a nenájdete ma a kde som ja, ta vy nemôžete prísť. I hovorili Židia medzi sebou: kam chce tento ísť, že Ho my nenájdeme? Či chce odísť do gréckej diaspory a vyučovať Grékov? Čo je to za reč, ktorú povedal: budete ma hľadať a nenájdete ma a kde som ja, tam vy nemôžete prísť? V posledný veľký deň slávnosti stál Ježiš a volal: ak niekto žízni, nech príde ku mne a napije sa“.

Videli ste rozprávku o Shrekovi? Má kamaráta oslíka, ktorý ho sprevádza na cestách a je známy svojou nekonečne sa opakujúcou otázkou: už tam budem? Každú chvíľu chce vedieť, kedy príde cieľ ich cesty. Je netrpezlivý a chcel by už mať danú trasu za sebou, pretože sa teší na koniec. Shrekovi lezie pekne na nervy a tak na neho najprv s trpezlivosťou, no neskôr s hnevom reaguje.

Dnešná nedeľa sa stále drží témy Ježišovho vstúpenia na nebo. Boží Syn nám svojim odchodom urobil obrovskú službu, pretože **teraz môže byť medzi nami a v nás prítomný cez prácu a dielo Ducha svätého**, ktorý nie je obmedzený ľudským telom, ani časom ani priestorom. Vďaka tomu, že Ježiš sa vrátil tam, odkiaľ prišiel, my s Ním dnes môžeme mať spoločenstvo bez ohľadu na to, kde a kedy sa nachádzame. Zároveň to, že išiel do neba, neznamená, že sa nám vzdialil a že Ho viac nezaujímame, práve naopak: **je každému z nás bližšie, ako keby tu na zemi bol zostal**. Hoci Ho teraz nemáme šancu vidieť, ani sa Ho dotknúť, ani s Ním priamo rozprávať, **dáva nám Jeho odchod nádej, že sa znovu vráti na túto zem**, ako to vyznávame aj vo Viere všeobecnej kresťanskej. Ježiš je nám teda skrze svojho Ducha teraz blízko, aby sme raz – v nebi – boli aj my blízko Jemu. Dovtedy tu na zemi musíme žiť ako najlepšie vieme.

Ježiš svoj odchod z tohto sveta plánoval a aj ho pred ľuďmi okomentoval. Vďaka tomu sa o Jeho vyvýšení dozvedáme viac informácií, ktoré nám odhalujú to, čo robí, kde je a aký postoj voči nám má Pán Ježiš, ktorý nielen zomrel, vstal z mŕtvych, ale sa aj vrátil do svojho domova, ktorý raz bude aj našim domovom.

Ježiš sa vrátil ku svojmu Otcovi – to znamená, že znovu prijal úlohu Boha, ktorú načas a sčasti odložil, kým bol na tomto svete. Urobil to kvôli nám, že sa vzdal slávy a stal sa služobníkom, bol podobný nám ľuďom a **vzal na seba podobu človeka, aby nám bol blízky**. Aby nikto nemohol povedať, že Boh

nerozumie ľudstvu. Prijal všetky obmedzenia ľudského tela, prežíval to, čo my, dokonca na seba vzal naše hriechy a zomrel. Ale po vzkriesení sa vrátil späť do slávy, čo znamená, že už nie je obmedzený a že prijal znovu plnosť svojej božskosti. **Ježiš je teda Bohom, ktorý si skúsil, čo je to byť človekom a preto nám na jednej strane rozumie a na strane druhej je schopný nám pomôcť. Máme v ňom toho najlepšieho Priateľa aj Spasiteľa.**

Nemôžeme Ho hľadať ako človeka – to znamená, že Ho môžeme nájsť iba vtedy, ak sa nám On sám zjaví, ak sa nám dá nájsť. Nemôžeme Ho hľadať typickým ľudským spôsobom, ako keď hľadáme iného človeka, zmyslami či filozofovaním. Pán Ježiš nám dáva zaslúbenie, že ak Ho budeme hľadať, On sa nám dá nájsť, ale musíme zvoliť primeraný spôsob. Tým spôsobom hľadania Pána Ježiša je viera a otvorené srdce. Pána Ježiša môžeme nájsť, keď budeme čítať Písmo a keď sa s Ním v modlitbe budeme rozprávať. On totiž nie je ďaleko od nikoho z nás. Tu Ho nemôžeme zahliadnuť tvárou v tvár, ale máme Jeho zaslúbenia, že **v Jeho kráľovstve, tam, kde je On a my tam ešte teraz nemôžeme prísť, aj my raz budeme. On je cestou tam, kde je Jeho a bude raz aj náš domov. On je spôsob, akým tam prídeme. On je cieľ, ku ktorému vierou spejeme.**

Z Ježiša prúdi sila, ktorú potrebujeme – to znamená, že hoci je Ježiš pri svojom Otcom a znovu prijal plnosť božskosti, je stále zdrojom našej sily, viery, nádeje a lásky pre tento svet. Niekedy sa možno sami divíme, čo všetko zvládneme, dokážeme, čím všetkým sme schopní prejsť. Nieкто si to vysvetlí tak, že ma sám v sebe silu. My kresťania sme si však vedomí toho, že sila k životu, so všetkými jeho nástrahami a ťažkosťami, prúdi jedine zo vzt'ahu s Pánom Ježišom Kristom. Dokonca Písmo pokračuje ďalej, keď tvrdí, že nielen my čerpáme silu z Ježiša, ale – vďaka viere a vzt'ahu s Ním – sa z nás stáva zdroj sily, nádeje, lásky a života pre iných. Tou silou je Duch Boží, ktorý pôsobí v nás a my Ním naplnení môžeme zvládať všetky prekážky tohto pozemského putovania. **Je to radostné poznanie, že na nič nie sme sami, ale že je pri nás Ten, kto nás vo všetkom podrží a pomôže nám.**

Keď v živote prídu ťažkosti a problémy, máme niekedy chuť sa na všetko vykašľať a odísť z tohto sveta, od všetkých tých ľudí, z tých hrozných situácií, zo skúšok, ktoré nezvládame, od hriechov a zla, ktoré nás obklopujú. Mnohí ľudia sa pýtajú: dokedy ma tu Pane Bože chceš ešte držať? Lepšie by mi bolo, keby som už umrel a bol s Tebou, tam, kde nie je to zlé a hriechne. – A Pán Ježiš odpovedá: ešte nie, zatiaľ nie, ešte musíš vydržať. On totiž rozhodne, kedy príde aj náš čas odísť z tohto sveta, aby sme mohli prísť tam, kde je On už teraz. Kým nás tu drží, má s nami ešte nejaké plány, máme tu ešte úlohu, ktorú

máme splniť. Ježiš nám dáva zmysel života, ktorý musíme nájsť. A až vtedy, keď zaznie Jeho hlas a my odídeme cestou smrti, smieme byť účastní Jeho kráľovstva, ktoré nám pripravuje.

Ježiš odišiel z tohto sveta a my sa môžeme dnes oprieť o nádej, že tu na svete nie sme bez Neho a že raz, keď aj my pôjdeme cestou smrti, vstúpime tam, kde je náš trojjediný Boh a s Ním všetko dobré, požehnané a radostné, kde je dokonalosť, lebo je tam prítomný On. Kým sa tak stane, musíme ešte žiť v tomto svete a *pamätať na to, že v nebi máme Pána, ktorý nám chystá domov – že On nie je ďaleko od nikoho z nás, len Ho musíme hľadať dôverou – že na nič v tomto živote nie sme sami, lebo v Ňom je pre nás pripravená sila všetko zvládnuť a prekonať*. Kiežby sme si to zapamätali, kým nám na otázku: už tam budeme? – znie odpoveď: ešte nie. **Kiežby sme sa pripravili na ten čas, keď na otázku: už tam budeme? – zaznie odpoveď: už. Lebo raz k tomu dôjde.** Amen.